

رویدادهای هنری

بقیه از صفحه ۱۴

فیلم THE TAKE

فیلم THE TAKE به کارگردانی اوایل لوئیز و نوامی کلاین (نویسنده کتاب No Logo)، فیلم مستندی پیرامون تاثیر سقوط اقتصادی سال ۲۰۰۱ امریکای لاتین در زندگی کارگران این کشور است که به ناگاه خود را در کارخانه های متروک و خالی باز می یابند. داستان این فیلم که به تماشای شوق ایستادن به روی پا و خواندن سرود را می دهد، با یک حرکت ساده و در عین حال بی نظیر ۱۳ کارگر کارخانه ماشین سازی در شهر بوئنس آیرس در آرژانتین آغاز می گردد.

۱۳ کارگر سرخورده وارد کارخانه متروکی شده و پتوهای خود را به زمین می اندازند و حاضر به ترک آنجا نمی شوند. تنها خواسته آنها به راه افتادن چرخ ماشینهای کارخانه است. این حرکت ساده همچنان که به پیش می رود، سرانجام در اوج خود به عاملی برای بر سر زبانها افتادن بحث جهانی سازی می شود. این فیلم، داستان یک پیروزی کلاسیک برای انسانی ساده است که برای زنده بودن مبارزه می کند.

هنرمندان آمریکائی علیه بوش

در جریان انتخابات ریاست جمهوری آمریکا بسیاری از هنرمندان، از کانال حمایت از جان کری، مخالفت خود را با سیاستهای جنگ طلبانه جورج بوش، نشان دادند. در این رابطه، کنسرتهای بزرگی از جانب هنرمندان مشهور و محبوب آمریکایی برگزار شد. از جمله کنسرت بزرگ "رای برای تغییر" بود که در واشنگتن دی سی برگزار گشت. برخی از هنرمندان سرشناس شرکت کننده در این کنسرت، عبارتند بودند از: بروس اسپرینگستن، پرل جیم، آر. ای. ام، دیکسی چیکس، تیم رایبن، دیو ماتیو بند، جیمز تیلور، بانی ریت و جکسون بران. کنسرتها و اجرای نمایشها و فیلمهای هنری با نام "رای برای تغییر" در دیگر شهرهای آمریکایی نیز انجام شد.

خواننده محبوب مردمی بروس اسپرینگستن، کنسرتی در مدیسون، در ایالت ویسکانسین اجرا کرد که هشتاد هزار نفر در آن شرکت کردند. او از هنگام آغاز کنسرتش از مردم خواست: دروغهایی را که شنیده اند از گوش خود بیرون کنند زیرا آنها حاصلی جز شکسته دلی در بر نخواهند داشت.

جوانان و موسیقی سنتی در ایران

قرار است که یک گروه موسیقی به نام "چهل دف"، طی توری دور ایران، به اجرای موسیقی بپردازد. از قرار معلوم، این گروه که به مناسبت عید فطر در سالن حوزه هنری رشت برنامه اجرا کرده است، مورد استقبال جوانان قرار نگرفته است. سرپرست گروه مزبور می گوید: "این موضوع که جوانان ما از موسیقی سنتی دور شده اند، نباید باعث نگرانی شود زیرا جوانی گرایش به موسیقیهایی با ریتم تند را ایجاب می کند هیچانی که ممکن است سالهای بعد از بین برود." امید به از بین رفتن شور و هیجان در جوانان خیال خامی بیش نیست. جامعه همواره جوان تولید خواهد کرد. این شور را می توان با ابزار گوناگون سرکوب کرد اما آتش آن خاموش شدنی نیست.

آیا پیروزی بوش علامتی در جهت بحران جدیدی برای جهان است!!؟

بقیه از صفحه ۱۲

کشورهای نماینده است، بعنوان مثال اسرائیل که در سال ۱۹۸۱ تسهیلات هسته ای عراق را مورد حمله قرار داد.

اما حتی این مساله نیز پیچیده و مشکل ساز است، همانطور که چک استرو اقرار کرد، حمله نظامی اسرائیل انعکاس شدیدی در خاورمیانه مخصوصا در میان شیعه های لبنانی و عراقی و هر جای دیگر به وجود خواهد آورد.

بنابراین، مساله اقتصادی برای ضعیف کردن دولت ملایان حاکم بر تهران، بهترین اسلحه دولت بوش است.

به همین صورت برخورد با کره شمالی که دارای سلاحهای هسته ای است، بسیار خطرناک است. حتی اگر فشار اقتصادی قادر باشد دولت کره شمالی را واژگون سازد، نتیجه آن مهاجرت انبوه مردم به کره جنوبی خواهد بود که می تواند باعث متلاشی شدن اقتصاد این کشور نیز بشود. ضررهای اقتصادی این مساله، نیز متوجه اقتصاد آمریکا است. با تمام این احوال، جنبش ضد جنگ و جنبش کارگری در سراسر جهان باید هوشیار و گوش به زنگ باشد تا با هر برنامه تاخت و تازی که از طرف امپریالیسم عنوان می شود، شدیداً مخالفت کند. دوره ریاست جمهوری بوش یک جنبش جهانی ضد جنگ در سراسر جهان را به وجود آورد. این جنبش به خاطر نتیجه یک انتخابات فرو نخواهد نشست بلکه، پویا و هوشیار باقی مانده است، به خصوص در رابطه و علیه تاخت و تازهای خونین بیشتر در عراق.

پیروزی دوباره بوش، جناح راست ارتجاعی او را قادر خواهد ساخت، قاضیهای محافظه کار بیشتری را برای باطل ساختن قوانین حق کورتاژ زنان که از سال ۱۹۷۳ تصویب شده و مخالفت با حق و حقوق همجنس گرایان و از بین بردن تحقیقات علمی مربوط به استم سل، وارد دادگاه عالی آمریکا کند. افزوده بر این، برنامه خصوصی سازی نهاد تامین اجتماعی به نفع سرمایه داران آمریکایی، در دست اقدام قرار خواهد گرفت و این موضوع قادر است، انفجار خشم نهفته در جنبشهای اجتماعی را به دنبال آورد.

برخلاف دوره اول ریاست جمهوری بوش، دوره دوم می تواند با مقاومتها و مخالفتهای انبوه از جانب جنبش جوانان سوسیالیست همراه با جنبش طبقه کارگر روبرو شود.

دوره ریاست جمهوری اول بوش نمایشگر ورزش باد آرمی از مخالفت و واکنش علیه سیاستهای وی بود، این حرکت در دوره دوم ریاست جمهوری وی می تواند به یک حرکت محکم و قدرتمند تبدیل شود که نه تنها دولت آمریکا بلکه، هسته وجودی سیستم کاپیتالیستی حاکم را به مبارزه فرا خواند.

قرار وثیقه برای برخی زندانیان سیاسی و مطبوعاتی از ترس قطعنامه جدید سازمان ملل

جعفرپویه

به محض تقدیم گزارشی از شرایط حاکم بر حقوق بشر در ایران به مجمع عمومی سازمان ملل متحد توسط دولت کانادا و صدور بیانیه عفو بین الملل تحت عنوان "در ایران فعالان جامعه مدنی و مدافعان حقوق بشر هدف حمله قرار گرفته اند"، رژیم سرکوبگر و ضد مردمی جمهوری اسلامی با سروصدا اعلام کرده است که قرار بازداشت زندانیان موسوم به ملی مذهبی به وثیقه تبدیل شده است و تعدادی از وبلاگ نویسندگان بازداشتی نیز به زودی با تامین وثیقه آزاد خواهند شد. این عمل رژیم جنایتکاران برای بی تاثیر کردن گزارش دولت کانادا که از حمایت ۳۰ کشور نیز برخوردار است، انجام می گیرد.

گزمه ها و عوامل سرکوبگر رژیم ولایت فقیه بدون هیچ توضیحی، فعالان سیاسی و مطبوعاتی را مدتها در محل نامعلومی در بازداشت نگه داشته اند و پس از اعتراضات بین المللی به عمل آنان، باز بدون هیچ توضیحی با قرار وثیقه، بازداشتیها را تحت نظر نگه می دارند. مستقل از مجازاتهای غیرانسانی و تحقیر کننده که با استناد با قانون اساسی ضد مردمی رژیم صادر می شود، بازداشتیهای خودسرانه که معلوم نیست توسط چه کسانی انجام می گیرد و شکنجه و بدرفتاری با دستگیر شدگان، رژیم جمهوری اسلامی از رعایت کنوانسیونهای مختلف بین المللی که آنها را امضا کرده و ملزم به رعایشان می باشد نیز سرباز می زند. از جمله، بدون رعایت کنوانسیون حقوق کودک، با بازداشت آنها به صورت بسیار غیر انسانی و تحت شکنجه قرار دادن شان، حکم به اعدام آنها می دهد و این احکام ظالمانه را نیز اجرا می کند.

فرار به جلوی سردمداران رژیم جنایتکاران با تبدیل احکام بازداشت راه به جایی نخواهد برد. آنها باید پاسخگوی این باشند که به چه دلیل فعالان سیاسی و اجتماعی و مطبوعاتی را ربوده و روزهای متمادی خانواده های آنان را بدون اطلاع باقی می گذارند. رهبران و کارگزاران جمهوری اسلامی همچنین باید به دلیل گسترش شکنجه و بدرفتاری به خانواده های بازداشت شدگان، در برابر مسوولیت خود قرار بگیرند. این بار دیگر نباید گذاشت که رژیم ضدانسانی ولایت فقیه از نظارت سازمان ملل متحد بر وضعیت حقوق بشر در ایران فرار کند. ۲۲ آبان ۱۳۸۳

